

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 30 päivänä kesäkuuta 2004,****valtiontukiohjelmasta, jonka Ruotsi on toteuttanut energiaverosta vapauttamiseksi 1 päivästä tammikuuta 2002 30 päivään kesäkuuta 2004***(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 2210)**(Ainoastaan ruotsinkielinen teksti on todistusvoimainen)**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**(2005/468/EY)*

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾ ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

- (1) Komissio ilmoitti Ruotsille 11 päivänä kesäkuuta 2003 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely, joka koskee tehdasteollisuuden hyväksi myönnettyä poikkeusta sähkön energiaverosta.
- (2) Ruotsi esitti menettelyn aloittamista koskevat huomautuksensa 9 päivänä heinäkuuta 2003 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi komissioon samana päivänä (A/34842).
- (3) Menettelyn aloittamista koskeva komission päätös julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 9 päivänä elokuuta 2003 ⁽²⁾. Komissio kehotti asianomaisia esittämään huomautuksensa tuesta.
- (4) Komissio vastaanotti Svenskt Näringslivin (Ruotsin elinkeinoelämän keskusliitto) huomautukset 29 päivänä syyskuuta 2003.

⁽¹⁾ EUVL C 189, 9.8.2003, s. 6.⁽²⁾ Ks. alaviite 1.

- (5) Svenskt Näringsliv esitti huomautuksensa määräajassa ⁽³⁾, ja komissio toimitti ne Ruotsin hallitukselle antaen tälle mahdollisuuden kommentoida niitä. Ruotsi ei kommentoinut huomautuksia.

II TUKITOIMENPITEEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

- (6) Energiaverolaki annettiin Ruotsissa vuonna 1957. Lain mukaan energiavero pidetään fossiilisista polttoaineista ja sähköstä. Verolla on myönteisiä ympäristövaikutuksia, sillä se johtaa energiansäästöön ja energiatehokkuuteen.
- (7) Sähköveron maksavat kokonaisuudessaan kotitaloudet ja palveluyritykset samoin kuin teollisuusyritykset silloin, kun sähköä käytetään lämmitykseen, joka ei ole osa valmistusprosessia.
- (8) Energiaverolain 11 luvun 3 §:n mukaan energiaverosta on kokonaan vapautettu sähkö, jota käytetään teollisuuden valmistusprosesseihin (NACE Rev. 1 -luokituksen pääluokat C ja D) ⁽⁴⁾. Nykymuotoinen verovapautus tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993 eli ennen kuin Ruotsi liittyi ETA:an ja EU:hun. Järjestelmää ei ole muutettu sen jälkeen.
- (9) Sähköstä perittävä vero oli tarkasteltavalla kaudella 0,198–0,241 Ruotsin kruunua kWh:lta.

⁽³⁾ Neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1), ja erityisesti sen 3 artiklan mukaan huomautusten viimeinen jättöpäivä oli 10. syyskuuta 2003. Svenskt Näringsliv pyysi 15. elokuuta 2003 päivätyllä kirjeellä määräjän pidentämistä 30 päivään syyskuuta 2003. Komissio hyväksyi pyynnön 9. syyskuuta 2003 päivätyllä kirjeellä.⁽⁴⁾ Poikkeus koskee myös kasvihuoneyrityksiä. Komissio aikoo tehdä erillisen päätöksen näitä yrityksiä koskevasta poikkeuksesta.

- (10) Ruotsin viranomaiset toteavat, että täysimääräinen verovapautus johtaa noin 11 miljardin Ruotsin kruunun (n. 1,19 miljardin euron) suuruiseen verotulojen menetykseen vuodessa.
- (11) Komissio aloitti menettelyn, koska se epäili toimenpiteen olevan valtiontukea, joka ei mahdollisesti sovellu yhteismarkkinoille. Komissio katsoi, että verovapausjärjestelmä oli perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea. Komissio epäili, että mahdollinen tuki ei ole valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen yhteisön suuntaviivojen ⁽⁵⁾ (jäljempänä 'suuntaviivat') mukaista.

III ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN HUOMAUTUKSET

Svenskt Näringslivin huomautukset

- (12) Svenskt Näringsliv esittää, että sähköstä ja hiilidioksidipäästöistä kannettava vero olisi katsottava saman energia-verojärjestelmän kahdeksi osaksi. Tähän on syynä näiden kahden veron välinen läheinen yhteys: jotta ei luotaisi sähkön liikakysyntää, hiilidioksidiveron korotuksen vastapainona on oltava samansuuruinen sähköveron korotus.
- (13) Energiaveron määrä kasvoi yhteensä 27 miljardia Ruotsin kruunua (noin 3 miljardia euroa) vuosina 1993–2004. Tämä kasvu ei olisi ollut mahdollinen ilman tehdasteollisuudelle myönnettyä täydellistä vapautusta energiaverosta. Tämän vuoksi täydellinen vapautus sähköverosta ei johda valtion verotulojen vähenemiseen, toisin sanoen toimenpidettä ei rahoiteta valtion varoista.
- (14) Svenskt Näringslivin mielestä järjestelmän logiikkaan kuuluu poikkeuksen myöntäminen ruotsalaiselle tehdasteollisuudelle, sillä teollisuudella on riittävä syy säästää sähköä, koska sähkö muodostaa merkittävän kustannustekijän näissä yrityksissä. Jos kokonaisenergiaveroa nostetaan, on teollisuus vapautettava sähköverosta Ruotsin teollisuuden kilpailukyvyyn säilyttämiseksi.
- (15) Ruotsin hallituksen esittämistä syistä (ks. johdanto-osan 21 kappale) Svenskt Näringsliv katsoo, että toimenpiteet eivät vääristä eivätkä uhkaa vääristää kilpailua eivätkä ne suosi tiettyä tuotannonalaa.
- (16) Svenskt Näringsliv kiistää seuraavista syistä, että takaisinperintä voitaisiin jossain tapauksessa suorittaa.
- (17) Ensiksikin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽⁶⁾ 14 artiklan mukaan ainoastaan sääntöjenvastainen tuki voidaan periä takaisin. Tällaisella tuella tarkoitetaan asetuksen 1 artiklan f alakohdassa "uusia tukia, jotka on otettu käyttöön perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan vastaisesti". Koska komissio on menettelyn aloittamista koskevan päätöksensä 2.2 kohdassa päätellyt, että toimenpide on voimassa olevaa tukea, tukea ei voida periä takaisin takautuvasti.
- (18) Toiseksi takaisinperintää ei voida suorittaa, kun otetaan huomioon tuensaajien perusteltu luottamus. Ruotsin hallitus ehdotti kyseistä lakia ja valtiopäivät hyväksyivät sen. Yritysten ei pitäisi joutua asettamaan kyseenalaiseksi maansa valtiopäivien tekemää päätöstä. Tämä pätee varsinkin, kun otetaan huomioon komission aikaisemmin tekemät päätökset ⁽⁷⁾, joissa tehdasteollisuuden hyväksi toteutetut toimenpiteet on hyväksytty yleisinä toimenpiteinä. Lisäksi energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä 2003/96/EY ⁽⁸⁾ annetaan mahdollisuus säilyttää sähkön nollaverokanta paljon sähköä kuluttavien osalta 1 päivästä tammikuuta 2004. Varovaisen talouden toimijan on voitava perustellusti luottaa siihen, että tämä pitää paikkansa myös kaksi vuotta ennen kyseistä päivämäärää.
- (19) Kolmanneksi takaisinperintä olisi vastoin suhteellisuusperiaatetta. Takaisinperinnän tavoitteena on palauttaa kilpailu, jonka on väitetty vääristyneen. Koska Svenskt Näringsliv katsoo, että toimenpide ei vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua, takaisinperintä ei ole oikeutettua eikä yleisen edun mukaista. Sitä paitsi monilla kysymyksistä olisi vaikeuksia maksaa tuki takaisin eikä konkurssiriskiä voida sulkea pois eräiden yritysten osalta.
- (20) Lopuksi Svenskt Näringsliv yhtyy Ruotsin hallituksen näkemykseen (ks. 28 kappale), jonka mukaan komissio ei ole täyttänyt asetuksen (EY) N:o 659/1999 17 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvoitettaan.

⁽⁵⁾ EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽⁷⁾ Esimerkiksi tuki N 255/96 – Ruotsi – Energiaverolaki (EYVL C 71, 7.3.1997, s. 10) ja NN 72a/2000 – Ruotsi – Hiilidioksidivero-ohjelman pidennys (EYVL C 117, 21.4.2001, s. 19).

⁽⁸⁾ EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/75/EY (EUVL L 157, 30.4.2004, s. 100).

IV RUOTSIN HALLITUKSEN HUOMAUTUKSET

Verovapautus ei muodosta etua Ruotsin tehdasteollisuudelle

- (21) Ruotsin tehdasteollisuus käyttää paljon sähköä verrattuna muissa maissa toimiviin kilpailijoihin, jotka käyttävät enimmäkseen hiiltä tai maakaasua. Koska nämä energialähteet ovat olleet monissa jäsenvaltioissa verovapaita, Ruotsi katsoo, että on kohtuullista myöntää Ruotsin tehdasteollisuudelle vapautus sähköverosta. Lisäksi Ruotsin energiaverotaso on yleensä korkea verrattuna monien muiden jäsenvaltioiden vastaavaan verotasoon. Tällaisen tason saavuttaminen ei olisi ollut mahdollista vapauttamatta eräitä toimialoja sähköverosta.
- (22) Ruotsin hallitus ei näin ollen ole samaa mieltä siitä, että verovapautus antaa Ruotsin teollisuudelle edun muihin jäsenvaltioihin verrattuna.

Energiaverojärjestelmän sopeutukseen tarvitaan kohtuullinen aika

- (23) Ruotsin hallitus hyväksyi 16 päivänä maaliskuuta 2001 päivätyllä kirjeellä suuntaviivojen 75–77 kohdassa ehdotetut toimenpiteet.
- (24) Yhteisöjen tuomioistuin selvensi 8 päivänä marraskuuta 2001 Itävallan energiaverohuojennusta koskevassa asiassa (C-143/99, Adria-Wien Pipeline⁽⁹⁾) antamassaan tuomiossa, että eräiden toimialojen vapautus energiaverosta on valtiontukea.
- (25) Ruotsin hallitus toteaa, että ajankohtana, jolloin Ruotsi hyväksyi ehdotetut toimenpiteet suuntaviivojen mukaisesti, ei ollut selvää, oliko toimenpide valtiontukea. Asiassa Adria-Wien Pipeline annetun tuomion jälkeen Ruotsin hallitukselle selvisi, että toimenpiteeseen sisältyi tekijöitä, jotka aiheuttavat valtiontukeen liittyviä ongelmia. Ruotsi toteaa kuitenkin, että koska energiavero on teknisesti monimutkainen asia, hallituksen päätöksen ja muutettujen sääntöjen voimaantulon välisen ajan oli oltava kohtuullisen pitkä. Suunnitelmissa on periä 1 päivästä heinäkuuta 2004 alkaen sellaista tehdasteollisuuden sähköveroa, joka on uudessa energiadirektiivissä 2003/96/EY vahvistettujen vähimmäistasojen mukainen.

⁽⁹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen 8 päivänä marraskuuta 2001 asiassa C-143/99 antama tuomio, Adria-Wien Pipeline GmbH ja Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH vastaan Finanzlandesdirektion für Kärnten. Kok. 2001, s. I-8365.

Sähkövero ja energiavero on katsottava yhdeksi verojärjestelmäksi

- (26) Ruotsissa peritään energiaveroa fossiilisista polttoaineista ja sähköstä sekä hiilidioksidiveroa fossiilisista polttoaineista. Ruotsin hallitus katsoo, että verot ovat osa samaa verojärjestelmää, jonka tarkoituksena on parantaa energiatehokkuutta ja vähentää hiilidioksidipäästöjä. Ruotsin hallitus väittää tämän vuoksi, että komission on toimenpiteen soveltuvuutta yhteismarkkinoille arvioidessaan otettava huomioon verojärjestelmän kaikkien tekijöiden yhteensä aiheuttama verorasitus sen sijaan, että se arvioisi sähköverosta myönnettävää poikkeusta erillisenä ilmiönä.

Komissio ei noudattanut asetuksessa (EY) N:o 659/1999 vahvistettua, ehdotettuja toimenpiteitä koskevaa menettelyä. Tuki ei näin ollen ole sääntöjenvastainen eikä sitä sen vuoksi voida periä takaisin.

- (27) Ruotsin hallitus on useaan otteeseen toimittanut komissiolle tietoja, joista kyseinen tukiohjelma ilmenee kokonaisuudessaan⁽¹⁰⁾. Ruotsi katsoo näin ollen, että se on täyttänyt asetuksen (EY) N:o 659/1999 17 artiklan 1 kohdan mukaisen velvollisuutensa toimittaa kaikki tiedot, jotka komissio tarvitsee tutkiakseen voimassa olevia tukiohjelmia.
- (28) Ruotsin hallitus katsoo, että komissio on toiminut asetuksen (EY) N:o 659/1999 17 artiklan 2 kohdan vastaisesti. Kyseisen kohdan mukaan komission on ilmoitettava jäsenvaltiolle katsovansa, että toimenpiteestä on tullut yhteismarkkinoille soveltumaton, ennen kuin se ehdottaa aiheellisia toimenpiteitä. Komissio ehdotti – tällaista ilmoitusta antamatta – toimenpiteitä, jotka eivät koskeneet yksittäisiä ohjelmia vaan kaikkia ohjelmia, jotka olivat voimassa uusien ympäristönsuojelutukea koskevien suuntaviivojen tullessa voimaan.
- (29) Muodollisesti virheellisen menettelyn vuoksi tuki ei ole sääntöjenvastainen eikä sitä sen vuoksi voida periä takaisin.
- Takaisinperintä olisi takautuvaa verotusta, mikä ei ole sallittua Ruotsin perustuslain mukaan**
- (30) Hallitusmuodon 2 luvun 10 §:n toisen momentin mukaan vero voidaan periä vain, jos se perustuu säädökseen, joka oli voimassa veroon johtaneen seikan tapahtuessa.

⁽¹⁰⁾ Esimerkiksi vastauksessaan komission 7. toukokuuta 1996 päivättyyn kirjeeseen (D/50485) Ruotsin viranomaiset toimittivat energiaverolain koko tekstin, josta selviää tehdasteollisuudelle myönnetty täydellinen vapautus sähköverosta. Toimenpiteestä oli lisäksi tiivistelmät 15. huhtikuuta 1998 ja 31. toukokuuta 1999 päivätyissä kirjeissä, jotka Ruotsin viranomaiset lähettivät komissiolle.

- (31) Koska Ruotsin energiaverolakiin ei sisälly sääntöjä, joiden mukaan tehdasteollisuusyritysten on maksettava sähkövero, lainmuutos olisi takautuvaa verotusta, joka on Ruotsin perustuslain mukaan lainvastaista.

V TUEN ARVIOINTI

Tarkasteltava ajanjakso

- (32) Päätöksessään perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisesta komissio katsoi, että toimenpide oli asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan b kohdan i alakohdassa olevan määritelmän mukaisena voimassa olevaa tukea Ruotsin liittyessä Euroopan unioniin ja että se oli voimassa 1 päivään tammikuuta 2002 saakka. Ruotsi on nimenomaisesti hyväksynyt komission ehdottamat toimenpiteet, joiden mukaan kaikki voimassa olevat ympäristötukiohjelmat olisi pitänyt säätää suuntaviivojen mukaisiksi (77 kohta). Komissio katsoi, että näin ei ollut tapahtunut tässä asiassa. Sen vuoksi Ruotsia pyydettiin toimittamaan kaikki huomautukset, jotka voisivat olla asian tutkimisen kannalta merkityksellisiä ja jotka koskevat 1 päivän tammikuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2005 välistä aikaa.
- (33) Ruotsin hallitukselta 9 päivänä heinäkuuta 2003 päivätyllä kirjeellä saadut huomautukset kattavat nimenomaan sen ajanjakson, jolta komissio pyysi tietoja. Ruotsin hallitus on käyttänyt puolustautumisoikeuttaan koko ajanjakson osalta.
- (34) Kolmansille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia tukiohjelman soveltamisesta saman ajanjakson aikana. Svenskt Näringsliv esitti energiaverosta vapauttamista koskevat huomautuksensa 29 päivänä syyskuuta 2003 päivätyllä kirjeellä. Kolmansien oikeutta esittää huomautuksensa on näin ollen noudatettu.
- (35) Uusi sähköverojärjestelmä otetaan käyttöön energiaverolain (1994:1776) muuttamisesta annetulla lailla⁽¹¹⁾. Lain odotetaan tulevan voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2004 ja siitä ilmoitettiin komissiolle 1 päivänä huhtikuuta 2004 päivätyllä kirjeellä⁽¹²⁾. Komissio aikoo näin ollen tehdä erillisen päätöksen kyseisestä toimenpiteestä.
- (36) Tämän johdosta arvio yhteismarkkinoille soveltuvuudesta koskee ajanjaksoa 1 päivästä tammikuuta 2002 nykyisen järjestelmän voimassaolon päättymiseen saakka.

Tuen olemassaolo

- (37) Jotta toimenpide katsottaisiin perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaiseksi valtiontueksi, sen on täytettävä samanaikaisesti neljä kriteeriä. Toimenpiteen on suositettava tiettyjä yrityksiä, sen on oltava valikoiva, se on rahoitettava valtion varoista ja sen on vaikutettava jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (38) Arvioidessaan, suosiiko toimenpide tuensaajia, komission on käytettävä vertailukohtana yrityksiä, jotka tosiasiallisesti ja oikeudellisesti ovat vastaavassa tilanteessa⁽¹³⁾. Komissio ei tämän vuoksi voi arvioida Ruotsin tehdasteollisuuden asemaa verrattuna muuhun eurooppalaiseen tehdasteollisuuteen vaan sen on arvioitava Ruotsin tehdasteollisuuden saamaa etua verrattuna muihin Ruotsissa toimiviin yrityksiin. Tältä osin se, että toimenpide vapauttaa tehdasteollisuuden yritykset kustannuksesta, jonka ne muutoin olisivat joutuneet maksamaan, antaa yrityksille edun Ruotsin muihin teollisuusaloihin verrattuna. Myöntämällä verovapautuksen vain tietyille yrityksille toimenpide suosii niitä muihin yrityksiin verrattuna, mikä saatava vääristää kilpailua.
- (39) Verovapautus rajoittuu tehdasteollisuudessa toimiviin yrityksiin (NACE Rev. 1 -luokituksen pääluokat C ja D). Yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut⁽¹⁴⁾, että "valtion aloitetta ei voida pitää yleisenä talouspoliittisena toimenpiteenä siitä hyötyvien yritysten suuren lukumäärän perusteella, eikä sillä perusteella, että nämä yritykset toimivat useilla erilaisilla ja merkittävillä aloilla". Svenskt Näringsliv viittaa siihen, että komissio on päätöksissä N 255/96 ja NN 72a/2000 hyväksynyt Ruotsin hiilidioksidivero-ohjelman yleiseksi toimenpiteeksi. Tämä ei pidä paikkaansa. Ensin mainitussa päätöksessä katsottiin, että hiilidioksidivero-ohjelma on yhteismarkkinoille soveltuvaa valtiontukea. Toinen päätös koskee saman ohjelman pidennystä, ja se hyväksyttiin samojen määräysten mukaisesti. Komission tavanomaisena käytäntönä⁽¹⁵⁾ on katsoa, että energiavaltaiselle teollisuudelle tai tietyille alalle myönnetty poikkeus on valikoiva toimenpide. Tämä käytäntö on vahvistettu yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä⁽¹⁶⁾. Näin ollen komissio päättelee, että verovapautus on valikoiva.

⁽¹³⁾ Ks. esimerkiksi asiassa C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, annettu tuomio (*op.cit.*).

⁽¹⁴⁾ *Adria-Wien Pipeline*, 48 kohta, *op.cit.*

⁽¹⁵⁾ Komission päätös 2002/676/EY, EHTY, tehty 3 päivänä huhtikuuta 2002, kaksoiskäyttöä koskevasta vapautuksesta, jonka Yhdistynyt kuningaskunta aikoo panna täytäntöön ilmastomuutosmaksujärjestelmän mukaisesti, sekä tiettyjä kilpailevia prosesseja koskevan vapautuksen laajentamisesta (EYVL L 229, 27.8.2002, s. 15), tuki N 449/01 – Saksa – Ympäristöveron uudistuksen jatkaminen 31.3.2002 jälkeen (EYVL C 137, 8.6.2002, s. 24), tuki N 74/A/02 – Suomi – Tuki energiaintensiivisille yrityksille (EUVL C 104, 30.4.2003, s. 9) ja tuki C 33/03 (ex NN 34/03 – Itävalta – Energiaveron palautus vuosina 2002 ja 2003 (ei vielä julkaistu EUVL:ssä)).

⁽¹⁶⁾ Asia C-143/99, *Adria-Wien Pipeline* (*op.cit.*).

⁽¹¹⁾ Ruotsin asetuskokoelma (SFS) 2003:810.

⁽¹²⁾ Ks. N 156/04 – Ruotsi – Tehdasteollisuudessa käytettävän sähkön energiaveron (ei vielä julkaistu EUVL:ssä).

- (40) Komissio katsoo, että toimenpiteen valikoivuutta ei voida perustella järjestelmän logiikalla, sillä se ei ole yhdenmukainen veron perustana olevan logiikan kanssa. Vapautus poikkeaa selvästi veron yleisestä rakenteesta ja tehtävästä. Veron tarkoituksena on johdattaa yrityksiä toteuttamaan energiansäästötoimenpiteitä. Vaikka kyseiset yritykset toteuttaisivat jo laajalti energiansäästötoimenpiteitä energiakustannusten vähentämiseksi, energiaverolla on täydentävä ohjaava vaikutus. Energiankulutus riippuu yleensä tekniikasta ja se on kiinteä vain lyhyellä aikavälillä. Pitkällä aikavälillä on tavallisesti mahdollista saavuttaa enemmän tehokkuushyötyjä muun muassa teknisen kehityksen ja innovoinnin avulla. Tältä osin tehdasteollisuusyrityksille, jotka myös ovat saastuttajia, myönnettävä vapautus energiaverosta ei ole järjestelmän logiikan mukainen, sillä energiankäyttö on kaikilla aloilla yhtä haitallista ympäristölle.
- (41) Toimenpide rasittaa valtiota ja se rahoitetaan valtion varoista, sillä valtio hyväksyy verotulojen menetyksen. Komissio on Svenskt Näringslivin kanssa eri mieltä siitä, ettei valtiolle aiheudu verotulojen menetystä, koska tosiasiallisesti maksettujen sähkö- ja hiilidioksidiverojen määrä on noussut. Verokannan korottaminen johtaa päinvastoin suurempaan verotulojen menetykseen vapautuksen johdosta.
- (42) Ainakin eräät tuensaajat toimivat aloilla, joilla käydään jäsenvaltioiden välistä kauppaa. Toimenpide voi sen vuoksi vaikuttaa kauppaan ja vääristää kilpailua.
- (43) Komissio katsoo yhteenvetona, että toimenpide on perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea.
- 77 kohdan mukaisesti ja koska Ruotsi on hyväksynyt aiheelliset toimenpiteet, koko ympäristönsuojelutuki olisi pitänyt saattaa suuntaviivojen mukaiseksi 1 päivään tammikuuta 2002 mennessä.
- (46) Ruotsin hallitus väittää, että uuden, suuntaviivojen mukaisen energiaverojärjestelmän täytäntöönpanoon tarvitaan kohtuullinen aika. Ensiksikin energiaverojärjestelmän muutos tuli voimaan 2,5 vuotta sen määräajan jälkeen, johon mennessä tukiohjelma oli saatettava suuntaviivojen mukaiseksi. Vaikka komissio myöntää, että energiaverotus on monimutkainen asia, se katsoo, että 2,5 vuotta on kohtuuttoman pitkä aika. Toiseksi Ruotsin hallitus ei käyttänyt hyväkseen mahdollisuutta pidentää suuntaviivojen täytäntöönpanon määräaikaa eräiden toimenpiteiden osalta, kuten sekä Ranska että Saksa tekivät ⁽¹⁷⁾, vaan Ruotsin viranomaiset hyväksyivät komission ehdottamat toimenpiteet 16 päivänä maaliskuuta 2001 päivätyllä kirjeellä. Jos Ruotsin hallituksella oli vaikeuksia muuttaa tukiohjelmaa määräaikaan mennessä, se olisi voinut hyväksyä ehdotetut toimenpiteet lukuun ottamatta niiden soveltamista kyseiseen tukiohjelmaan.
- (47) Tämän johdosta komissio on arvioinut tuen soveltuvuuden yhteismarkkinoille suuntaviivojen mukaisesti. Komissio katsoi menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä, että mikään muu perustamissopimuksen 87 artiklan 2 tai 3 kohdan mukainen poikkeus ei näyttänyt soveltuvan asiaan. Tämä näkemys on vahvistettava 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn jälkeen. Kyseisen menettelyn aikana komissiolle ei esitetty sellaisia uusia seikkoja, jotka olisivat voineet häivyttää komission menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään esittämät epäilyt. Komissio päätelee näin ollen seuraavaa:

Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille

- (44) Komissio on edelleen sitä mieltä, että sähköveroa ei voida arvioida yhdessä hiilidioksidiveron kanssa. Tähän on kaksi syytä, kuten 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä todetaan. Ensiksi hiilidioksidiveroa ei peritä sähkönkulutuksesta. Toiseksi sähköverolla ei ole samaa ohjaavaa vaikutusta hiilidioksidipäästöihin kuin hiilidioksidiverolla, sillä 90 prosenttia Ruotsissa käytetystä sähköstä tuotetaan ydin- ja vesivoimaloissa. Sähköveroa on näin ollen arvioitava erikseen.
- (45) Joulukuun 31 päivään 2001 saakka tukiohjelma oli asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan b kohdan i alakohdassa tarkoitettua voimassa olevaa tukea. Suuntaviivojen
- (48) Suuntaviivojen 51.2 kohdan mukaan 51.1 kohdan määräyksiä voidaan soveltaa silloin kun verolla on merkittävä myönteinen vaikutus ympäristönsuojeluun ja kun verovapautus on tullut tarpeelliseksi sellaisen taloudellisten olosuhteiden merkittävän muuttumisen vuoksi, jonka johdosta yritykset joutuvat erittäin vaikeaan kilpailutilanteeseen. Energiaveron tarkoituksena on edistää energiansäästöä ja energiatehokkuutta. Ruotsin nykyistä energiaverojärjestelmää ei ole muutettu vuoden 1993 jälkeen. Tältä osin toimenpiteellä on perustettu voimassa olevasta verosta tehtävä poikkeus, josta päätettiin, kun vero hyväksyttiin. Näin ollen tuki kuuluu suuntaviivojen 51.2 kohdan soveltamisalaan. Kyseisessä kohdassa viitataan 51.1 kohdan mukaisiin yhteismarkkinoille soveltuvuutta koskeviin kriteereihin.

⁽¹⁷⁾ EYVL C 34, 7.2.2002, s. 13.

(49) Tammikuun 1 päivän 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2003 väliseen kauteen sovelletaan suuntaviivojen 51.1 kohdan b alakohdan toista luetelmakohtaa, sillä kyse on kansallisesta verosta, joka peritään yhteisön veron puuttuessa. Määräyksen mukaan niiden yritysten, joille huojennus myönnetään, on maksettava merkittävä osuus kansallisesta verosta. Tähän on syynä se, että yrityksiä halutaan kannustaa parantamaan ympäristönsuojelutoimintaansa. Tämä ilmenee suuntaviivojen 51.1 kohdan b alakohdan ensimmäisen luetelmakohtaan sanamuodosta, jonka mukaan huojennus voidaan myöntää yhdenmukaistetusta verosta, jos huojennuksesta hyötyvien yritysten maksama vero on yhteisön vähimmäisverokantaa korkeampi, "jotta yrityksiä kannustettaisiin parantamaan ympäristönsuojelua". Tosiasiallinen verovapautus johtaa tehdasteollisuuden valmistusprosessissaan käyttämän sähkön nollaverokantaan. Komissio voi tämän perusteella päätellä, että yritykset eivät maksaneet merkittävää osaa kansallisesta verosta. Näin ollen toimenpidettä ei voida nykyisessä muodossaan katsoa suuntaviivojen mukaiseksi 1 päivän tammikuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2003 väliseltä ajalta. Koska toimenpidettä ei voida katsoa suuntaviivojen mukaiseksi muullakaan perusteella, se on todettava yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

(50) Kuten 18 kappaleessa mainittiin, direktiivi 2003/96/EY tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004. Kyseisessä direktiivissä otetaan nimenomaisesti huomioon ympäristönsuojelua koskeva tavoite (ks. erityisesti 3, 6, 7 ja 12 kappale). Komissio katsoo tämän johdosta, että direktiivissä 2003/96/EY asetettujen vähimmäisverotasojen noudattaminen kannustaa yrityksiä parantamaan ympäristönsuojelua. Tästä syystä komissio voi hyväksyä sen, että vähimmäisverotasojen noudattaminen vastaa merkittävää osaa kansallisesta verosta, kuten suuntaviivojen 51.1 kohdan b alakohdan toisessa luetelmakohdassa edellytetään. Näin ollen Ruotsin toimenpide voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi 1 päivän tammikuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2003 väliseltä ajalta ainoastaan siltä osin kuin tuensajilta perittävä vero vastaa direktiivissä 2003/96/EY vahvistettuja vähimmäisverokantoja. Sääntöjenvastainen tuki vastaa näin ollen määrää, joka saadaan soveltamalla direktiivissä 2003/96/EY asetettuja vähimmäistasoja.

(51) Kyseinen vero on yhdenmukaistettu direktiivillä 2003/96/EY 1 päivästä tammikuuta 2004 lähtien nykyisen järjestelmän voimassaolon päättymiseen asti. Näin ollen sovelletaan suuntaviivojen 51.1 kohdan b alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa. Määräyksen mukaan verohuojennus voidaan hyväksyä, jos yritysten maksama vero huojennuksen jälkeen on yhteisön vähimmäisverokantaa korkeampi. Direktiivin 2003/96/EY 10 artiklan mukaan sähkön yrityskäytön vähimmäisverokanta on 0,5 euroa MWh. Vahvistettua vähimmäisverokantaa ei

ole noudatettu tässä asiassa. Saman direktiivin 17 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaan nollaverokanta on sallittu sellaisen sopimuksen tai vastaavan järjestelyn tehneiden energiavaltaiten yritysten osalta, jossa ne sitoutuvat toteuttamaan toimenpiteitä saavuttaakseen ympäristötavoitteet tai paremman energiatehokkuuden, jotka vastaavat sitä, mikä olisi saavutettu, jos olisi noudatettu yhteisön vähimmäisverokantoja. Tässä asiassa nollaverokannan soveltamista koskevat edellytykset eivät täyty. Myös 1 päivän tammikuuta 2004 jälkeiseltä ajalta Ruotsin toimenpide voidaan todeta yhteismarkkinoille soveltuvaksi vain siltä osin kuin tuensajien on maksettava direktiivissä 2003/96/EY vahvistetut vähimmäisverokannat.

(52) Tämän johdosta komissio päätelee, että toimenpide ei ole suuntaviivojen ja direktiivin 2003/96/EY mukainen 1 päivästä tammikuuta 2002 lähtien siihen asti kun poikkeusta sovelletaan sen nykyisessä muodossa. Sääntöjenvastainen tuki vastaa määrää, joka saadaan soveltamalla direktiivissä 2003/96/EY asetettua vähimmäistasoa.

Yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen takaisinperintä

(53) Kun sääntöjenvastaisesti myönnetty valtiontuki katsotaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, se on asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaan perittävä takaisin tuensajalta. Tuen takaisinperinnän avulla palautetaan mahdollisuuksien mukaan ennen tuen myöntämistä vallinnut kilpailutilanne. Se, että tuki myönnetään tavallisesti kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ei vaikuta takaisinperintään, sillä yhteisön lainsäädäntö menee kansallisen lainsäädännön edelle.

(54) Asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdassa kuitenkin säädetään, että "komissio ei saa vaatia tuen takaisinperimistä, jos tämä olisi yhteisön lainsäädännön jonkin yleisen periaatteen vastaista". Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä⁽¹⁸⁾ ja komission omassa päätöskäytännössä on vahvistettu, että kun tuensajalla on komission toimien johdosta perusteltu luottamus siihen, että tuki on myönnetty yhteisön lainsäädännön mukaisesti, tuen takaisinperintämääräys olisi vastoin yhteisön oikeuden yleistä periaatetta.

⁽¹⁸⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen 24 päivänä marraskuuta 1987 asiassa 223/85 antama tuomio, Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabriek en Scheepswerven NV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, Kok. 1987, s. 4617.

- (55) Jäsenvaltioiden vastuulla on saattaa kansalliset toimenpiteet valtiontukea koskevien yhteisön sääntöjen mukaisiksi, jotta vältettäisiin kilpailun vääristyminen, ilmoittaa komissiolle kaikesta valtiontuesta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja pidättäytyä tuen myöntämisestä kun komissio tutkii sitä. Yritykset eivät voi periaatteessa vedota luottamuksensuojaan, kun on kyse sääntöjenvastaisesti myönnetystä valtiontuesta. Yhteisön valtiontukien valvonnan tavoite ei täyttyisi, jos yritykset voisivat menestyksekkäästi vedota kansalliseen lainsäädäntöön, myös silloin kun säädökset on annettu hyvässä uskossa mutta ei valtiontukisääntöjen mukaisesti ja sen vuoksi ne vääristävät kilpailua.
- (56) Yhteisöjen tuomioistuin vahvisti asiassa C-265/85, Van den Bergh en Jurgens BV v. komissio⁽¹⁹⁾, antamassaan tuomiossa, että talouden toimija, jossa yhteisön toimielin on herättänyt perusteltuja odotuksia, voi vedota luottamuksensuojan periaatteeseen. Toisaalta jos harkitseva ja varovainen talouden toimija voi ennalta aavistaa etuaan koskevan yhteisön toimenpiteen käyttöönoton, talouden toimija ei voi vedota tähän periaatteeseen, jos toimenpide otetaan käyttöön.
- (57) Ruotsin viranomaiset toteavat, että tukea ei pidä periä takaisin, koska komissio ei ole täyttänyt asetuksen (EY) N:o 659/1999 17 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteita. Komissio ehdotti tältä osin jäsenvaltioille, että ne muuttaisivat voimassa olevat ympäristötukiohjelmansa uusien suuntaviivojen mukaisiksi 1 päivään tammikuuta 2002 mennessä. Oikeuskäytännössä⁽²⁰⁾ on vahvistettu, että tällainen suuntaviivoissa tehty ehdotus muodostaa erään tavan harjoittaa säännöllistä ja toistuvaa yhteistyötä, jonka yhteydessä komissio seuraa jatkuvasti jäsenvaltioiden kanssa niiden voimassaolevia tukijärjestelmiä ja tekee jäsenvaltioille ehdotuksia aiheellisiksi toimenpiteiksi. Komission ja jokaisen jäsenvaltion välinen sopimus täydellisestä luettelosta, joka kattaisi kaikki voimassa olevat tukiohjelmat, ei olisi käytännöllistä. Sen vuoksi on kohtuullista jättää tukiohjelmien saattaminen suuntaviivojen mukaisiksi jäsenvaltioiden vastuulle. Tähän on syynä erityisesti se, että jäsenvaltiot ovat mukana uusien suuntaviivojen laadinnassa ja ovat ennen niiden voimaantuloa hyvin tietoisia niiden vaikutuksista voimassaoleviin tukiohjelmiin. Tässä asiassa Ruotsin viranomaiset väittävät, että Ruotsi on ilmoittanut komissiolle tukiohjelmasta esimerkiksi toimittamalla komissiolle Ruotsin täydellisen energiaverolain. Komissio katsoo, että nämä tiedot lähe-
- tettiin ja niitä käytettiin muissa yhteyksissä ja että näiden tietojen lähettäminen ei missään tapauksessa voi korvata perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaista muodollista ilmoitusta.
- (58) Svenskt Näringsliv väittää, että tuki on voimassa olevaa tukea ja että sen vuoksi ei voida vaatia takaisinperintää. Komissio katsoo, että toimenpide oli voimassa olevaa tukea ainoastaan 31 päivään joulukuuta 2001. Tammikuun 1 päivänä 2002 tuesta tuli uusi tuki, sillä se olisi pitänyt saattaa suuntaviivojen mukaiseksi. Komissio ei näin ollen ole samaa mieltä Svenskt Näringslivin väitteen kanssa.
- (59) Yhteenvetona voidaan todeta komission katsovan, että Ruotsin väitteet eivät ole peruste tehdä päätöstä vaatimatta takaisinperintää. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy kuitenkin ilmi, että komission on otettava omasta aloitteestaan huomioon poikkeukselliset olosuhteet, jotka asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti oikeuttavat luopumaan sääntöjenvastaisen tuen takaisinperimisestä, jos tämä olisi vastoin jotakin yhteisön lainsäädännön yleistä periaatetta, kuten edunsaajien luottamuksensuojan periaatetta.
- (60) Asetuksen (EY) N:o 659/1999 19 artiklan mukaan velvollisuus toteuttaa aiheelliset toimenpiteet sitoo jäsenvaltiota ainoastaan, kun tämä on hyväksynyt ehdotetut toimenpiteet. Tämä on vahvistettu oikeuskäytännössä⁽²¹⁾. Näin ollen toimenpiteen aseman muuttuminen voimassa olevasta tuesta uudeksi tueksi oli seurausta siitä, että Ruotsin hallitus hyväksyi suuntaviivoissa ehdotetut aiheelliset toimenpiteet.
- (61) Asetuksen (EY) N:o 659/1999 26 artiklan 1 kohdan perusteella on mahdollista, että seurauksena siitä, että komissio ei julkaissut Ruotsin päätöstä hyväksyä suuntaviivat, eräät tuensaajat ovat hyvässä uskossa voineet olettaa, että kyseinen kansallinen toimenpide katsottiin edelleen voimassa olevaksi tueksi. Asetuksen 26 artiklan mukaan komissio julkaisee ”tiivistelmän päätöksistä, jotka se on tehnyt [...] 18 artiklan nojalla yhdessä 19 artiklan 1 kohdan kanssa.” Saman asetuksen 18 artiklassa todetaan,

⁽¹⁹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen 11 päivänä maaliskuuta 1987 asiassa 265/85 antama tuomio, Van den Bergh en Jurgens BV ja Van Dijk Food Products (Lopik) BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, Kok. 1987, s. 1155, erityisesti 44 kohta.

⁽²⁰⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen 18 päivänä kesäkuuta 2002 asiassa C-242/2000 antama tuomio, Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, Kok. 2002, s. I-5603, erityisesti 28 kohta.

⁽²¹⁾ Asia C-242/2000, Saksa v. komissio (*op.cit.*), asia C-311/94, IJssel-Vliet, Kok. 1996, s. I-5023, erityisesti 36 ja 37 kohta, sekä asia C-288/96, Saksa v. komissio, Kok. 2000, s. I-8237, erityisesti 62–65 kohta.

että "jos komissio [...] katsoo, että voimassa oleva tukiohjelma ei sovellu tai ei enää sovellu yhteismarkkinoille, se antaa suosituksen, jossa se ehdottaa aiheellisia toimenpiteitä asianomaiselle jäsenvaltiolle". Asetuksen 19 artiklan 1 kohdassa todetaan, että kun jäsenvaltio hyväksyy ehdotetut toimenpiteet, komissio "kirjaa kyseisen tiedon" ja ilmoittaa siitä jäsenvaltiolle.

- (62) Komissio ei julkaissut jokaisen jäsenvaltion hyväksyntää, joka koski komission ehdottamia toimenpiteitä suuntaviivojen täytäntöönpanemiseksi. Komission on näin ollen vaikea osoittaa, että tuensaajille oli asianmukaisesti ilmoitettu, että Ruotsin hallitus oli hyväksynyt toimenpiteet ja että sen seurauksena tuki muuttui voimassa olevasta tuesta uudeksi tueksi. Kun komission päätös 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisesta julkaistiin, tuensaajien olisi kuitenkin pitänyt olla selvillä siitä, että toimenpide ei enää ollut voimassa olevaa tukea ja että se saattoi olla suuntaviivojen vastaista. Päätös menettelyn aloittamisesta tässä asiassa julkaistiin 9 päivänä elokuuta 2003.
- (63) Ottaen kaikki nämä seikat huomioon komissio päätelee tässä asiassa, että ennen menettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkaisupäivää myönnetyn tuen takaisinperintä olisi vastoin luottamuksensuojan periaatetta. Komissio päättää tämän vuoksi asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan mukaisesti, että takaisinperintää ei suoriteta 1 päivän tammikuuta 2002 ja 8 päivän elokuuta 2003 väliseltä ajalta.
- (64) Tuki, joka on myönnetty tukiohjelman mukaisesti 9 päivän elokuuta 2003 jälkeen, on kuitenkin perittävä takaisin.

VI PÄÄTELMÄT

- (65) Komissio katsoo, että Ruotsi on hyväksymistään komission ehdottamista aiheellisista toimenpiteistä johtuvien velvoitteiden ja perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti pitänyt voimassa energiaverolain (1994:1776) ilman muutoksia 1 päivän tammikuuta 2002 jälkeen.
- (66) Tukiohjelma on perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.
- (67) Tuki on 1 päivän tammikuuta 2002 jälkeen ollut suuntaviivojen ja erityisesti niiden 51.1 kohdan b alakohdan vastaista samoin kuin perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisten poikkeusten vastaista. Koska

tukiohjelmaan sellaisenaan ei voida soveltaa muita soveltuvuusperusteita, tukiohjelma ei sovellu yhteismarkkinoille.

- (68) Sääntöjenvastaisesti maksettu tuki on perittävä takaisin asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tässä tapauksessa perintäkauden on alettava sinä päivänä, jona komission päätös 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisesta tässä asiassa julkaistiin, ja päättyttävä uuden energiaverojärjestelmän voimaantulopäivänä, ts. tuki, joka on myönnetty 9 päivän elokuuta 2003 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana, on perittävä takaisin.
- (69) Tämä päätös koskee kyseistä tukiohjelmaa, ja se on pantava täytäntöön välittömästi, erityisesti tukiohjelman perusteella myönnettyjen yksittäisten tukien takaisinperintän osalta. Komissio huomauttaa myös, että tukiohjelmaa koskeva päätös ei vaikuta mahdollisuuteen katsoa yksittäinen tuki kokonaan tai osittain yhteismarkkinoille soveltuvaksi sen omien piirteiden perusteella. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun yksittäinen tuki kuuluu vähämerkityksisestä tuesta (*de minimis*) annettujen sääntöjen piiriin tai siihen sovelletaan komission tulevaa päätöstä tai poikkeusasetusta,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Verovapautus, jonka Ruotsi on myöntänyt 1 päivän tammikuuta 2002 jälkeen energiaverolain (1994:1776) mukaisesti, on valtiontukiohjelma, jonka Ruotsi on pannut täytäntöön perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti. Kyseinen tuki ei sovellu yhteismarkkinoille siltä osin kuin tuensaajat eivät joudu maksamaan direktiivissä 2003/96/EY vahvistettuja vähimmäisverotasoja. Koska tukeen ei voida soveltaa muuta soveltuvuusperustetta, tuki on todettava yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

2 artikla

Ruotsin on kumottava 1 artiklassa tarkoitettu tukiohjelma siltä osin kuin se on edelleen voimassa.

3 artikla

1. Ruotsin on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa tarkoitetun tuen perimiseksi takaisin tuensaajilta.

2. Ruotsin on peruutettava vielä maksamatta olevat tukimaksut tämän päätöksen voimaantulopäivästä lukien.

3. Takaisinperintä on toteutettava viipymättä kansallisen oikeuden menettelyjen mukaisesti, jos niissä mahdollistetaan päätöksen välitön ja tehokas täytäntöönpano.

4. Takaisinperittävään tukeen sisällytetään korko alkaen siitä, kun tuki asetettiin tuensaajan käyttöön, tuen takaisinperintään saakka.

5. Korko lasketaan komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 ⁽²²⁾ 9–11 artiklan säännösten mukaisesti.

4 artikla

Ruotsin on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi suunnitellut ja jo toteutetut toimenpiteet. Nämä tiedot on toimitettava tämän päätöksen liitteessä olevalla lomakkeella.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ruotsin kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 30 päivänä kesäkuuta 2004.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

⁽²²⁾ EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1.

